Nr 20. Śmigiel, środa 25. stycznia 1922. Rok 32.

ORĘDOWNIK ŚMIGIELSKI

Wychodzi codziennie z wyjątkiem świąt. — Przedpłata miesięcznie z przynoszeniem 175 mk., W agencjach miesięcznie 160 mk. Numer pojedyńczy 7 mk. niedzielny 10 mk. TELEFON nr.65 Skrzynka poczt. 13.

OGŁOSZENIA STAROSTWA, KOMISARJATÓW, MAGISTRATÓW ORAZ WŁADZ POLICYJNYCH SĄ PRAWOMOCNE.

Cena ogłosz.: za 1-łam. wiersz petyt. 10 mk., w części urzędowej lub reklamowej 20 mk. Adr. Admin. i Red. Śmigiel - Wielkopolska. Poczt.kont. czek. A. Klóskowski w Poznaniu nr. 160 006, w Wrocławiu (Breslau) nr.7283.

Część urzędowa.

Ogłoszenie!

Wobec pojawiania się na rynkach naszych margaryny i stwierdzenia usiłowania fałszowania masła przez odnośnych kupców podaję do wiadomości PP. Starostów i polecam przypomnienie w Orędownikach powiatowych niektórych przepisów i zarządzeń, tyczących się margaryny i obrotu nią, mających do dzisiaj moc obowiązującą w b. dz. pr. Prawo z 15. czerwca 1897. (Gesetz betr. Verkehr mit Butter, Käse, Schmalz und deren Ersatzmitteln) posiada:

§ 1. Handle, sprzedające margarynę, muszą w widocznem miejscu posiadać wyraźny napis: „Sprzedaż Margaryny“. Margaryną nazywa się wszelki tłuszcz, który przyrządzony jest z czegokolwiek, a nie z czystego tłuszczu mleka.

§ 2. Na naczyniach, w których sprzedaje się margarynę musi być opaska czerwonego koloru, conajmniej 2 cm. szeroka.

§ 3. Mieszanie margaryny z masłem jest wzbronione.

§ 4. Sprzedaż margaryny i masła w tych samych składach jest najsurowiej wzbroniona. Wyjątek stanowią miejscowości o ludności mniej niż 5000 mieszkańców.

§ 8. Policja i organa kontrolne mają prawo swobodnego wejścia w godzinach sprzedaży do składów, gdzie margarynę sprzedają, przeprowadzenia rewizji i wzięcie próby do analizy za pokwitowaniem.

§ 14. Fałszowanie masła margaryną lub sprzedaż fałszowanego margaryną masła karane jest więzieniem do trzech miesięcy, grzywną 1500 marek lub w połączeniu obu karami.

§ 19. Oprócz kary przewidzianej w § 14 może być odebranem prawo zajmowania się handlem i nałożona konfiskata towaru.

Później ogłaszane uzupełnienia i wyjaśnienia tylko obostrzyły prawo z dnia 15. czerwca 1897 r.

Wojewoda: w z. podp. Dr. Hempowicz m. p.

Ogłoszono!

Kopczyński, Starosta.

Rozporządzenie

Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do walki z epidemjami.

W przedmiocie rozciągnięcia kontroli sanitarnej nad osobami przybywającemi ze wschodu.

Na podstawie art. 3. pc. i art. 8 ustawy z dnia 14. lipca 1920 r. o utworzeniu Urzędu Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do walki z epidemjami (Dz. Ust. Nr. 61 poz. 388) art. 24 ustaw z dnia 25. lipca 1919 r. w przedmiocie zwalczania chorób zakaźnych i innych występujących na gminie (Dz. Ust. Nr. 67, poz. 402) oraz w myśl art. 11 p. 2 i 3 tejże ustawy w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych zarządzam co następuje.

Par. 1.

Wszystkie osoby przybywające z obszarów Województwa Nowogrodzkiego Poleskiego i Wołyńskiego, Litwy Środkowej, Litwy Kowieńskiej oraz z republiki Rosyjskiej, Białoruskiej i Ukraińskiej na stały lub dłuższy pobyt uważa się aż do odwołania za wzbudzające podejrzenie co do chorób zakaźnych (art. 2. ustawy w przedmiocie zwalczaniu chorób zakaźnych).

Par. 2.

O przybyciu osób wymienionych w par. 1 niniejszego rozporządzenia należy zgłosić niepóźniej niż w terminie 24 godzin od chwili przybycia do właściwego urzędu gminnego względnie magistratu. W miastach gdzie istnieją Powiatowe Urzędy Zdrowia zgłaszać się należy do lekarza powiatowego.

W miastach Warszawie Lwowie i Krakowie zgłoszenia i zawiadomienie należy składać w magistratach.

Par. 3.

Obowiązek zgłoszenia obciąża

a) osoby przybywające
b) głowę rodziny lub osobę na której pieczy znajduje się przybyły.
c) gospoparz mieszkania lub zastępującą tegoż osobę właściciela, administratora lub rządcę majątku lub domu dokąd osoby wyżej wskazane przybyły.
d) urzędników i funkcjonarjuszów państwowych i komunalnych,
e) kierowników wszelkich zakładów przemysłowych i handlowych, fabryk warsztatów statków, tratur itp. jak również hotelów pokoji umeblowanych zajazdów i gospód, kierowników robot gromadnych rolnych leśnych itp. wreszcie każdego, kto miał styczność z osobą przybyłą i wiedział iż osobą ta władz właściwych o przybyciu nie zawiadomiła.

Obowiązek zgłoszenia obciąża osoby wyszczególnione wyżej w kolejnym porządku wyliczenia.

Par. 4.

Zgłoszenie winny uskuteczniać osoby przybyłe osobiście inne osoby na piśmie, a wrazie niemożności piśmiennego zgłoszenia ustnie.

Par. 5.

O przybyciu osób w par. 1. wymienionych urzędy gminne wzgl. magistraty obowiązane są zawiadamiać natychmiast lekarza powiatowego, a wrazie stwierdzenia, że osoba przybyła jest chorą zawszoną lub wogóle nie chlujną donieść o tem lekarzowi.

Par 6.

W razie stwierdzenia przez lekarza powiatowego że osoba przybyła jest chorą na chorobę zakaźną, osoba ta powinna być podaną przymusowem leczeniu a wrazie stwierdzeń wszawicy lub ogólnej nie chlujności przymusowemu oczyszczeniu.

Par. 7.

Po utrzymaniu doniesienia lub ogłoszenia osób wyżej wymienionych lekarz powiatowy może wydawać w mierzę potrzeby zarządzenia zgodnie z art. 10. 11. i in. ustawy w przedmiocie zwalczania chorób zakaźnych (Dz. Ust. Nr. 67 poz. 402) oraz otrzymanie instrukcjami.

Par. 8.

Osoby wymienione w Par. 1 niniejszego rozporządzenia a nie poddane przymusowemu leczeniu winny zgłaszać się osobiście w ciągu 21 dni od chwili przybycia w odstępach pięciodniowych do urzędów wskazanych w par. 2. niniejszego rozporządzenia.

Par. 9.

Osoby wymienione w par. 1. zmiany miejsca zamieszkania przed upływem 21 dni od czasu przybycia winny zawiadomić urzędy wskazane w par. niniejszego rozporządzenia zgłaszając się nadal aż do upływu tego terminu w urzędach właściwych dla nowego miejsca pobytu.

Par. 10.

Winni przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia będą karani w drodze administracyjnej grzywną do 10.000 marek lub aresztem do 3 miesięcy. Kara pieniężna i kara aresztu mogą być zastosowane jednocześnie.

Par. 11.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Naczelny Komisarz
Do Spraw Walki z epidemjami
(—) Godlewski.

Śmigiel, dnia 17. stycznia 1922 r.
Starosta, Kopczyński.

Wybór p. Stanisława Kaczmarka, urzędnika gospodarczego z Małych Łęk zastępcy sołtysa dominialnego w M. Łękach został przez mnie zatwierdzony.

Śmigiel, dnia 19/1 1922 r.
Starosta Kopczyński.

Statut miejscowy

o dokształcającej szkole zawodowej w Śmiglu.

Na mocy §§ 120, 142 i 150 Ordynacji procederowej ogłoszone dnia 26. lipca 1900 i na mocy artykułu i III. prawa z dnia 27. grudnia 1911, które zmienia §§ 114a, 120, 120a, 134, 139b, 139h, 146, 146a, 147, 150, 154a, oraz na mocy § 1 ustawy sejmowej z 18. marca 1921 (Dziennik Ustaw nr. 31. poc. 381) wymienionej ordynacji ustanawia się dla miasta Śmigla po wysłuchaniu zainteresowanych kół, mianowicie pracodawców i pracobiorców i za zgodą Rady miejskiej m. Śmigla co następuje:

§ 1.

W okręgu miasta Śmigla tworzy się publiczną szkołę dokształcającą zawodową.

Wszyscy w wyżej wymienionym okręgu stale zamieszkali robotnicy, czeladnicy pomocnicy i uczniowie tak przemysłowi jak i kupieccy, robotnicy fabryczni, chłopcy do posyłek, kelnerzy, stróże i t. p. którzy nie ukończyli jeszcze 18 lat są obowiązani do uczęszczania na naukę do publicznej szkoły dokształcającej przemysłowej lub kupieckiej w Śmiglu w dniach i godzinach, które Magistrat względnie zarząd szkoły naznaczy. Uczniowie i t. p. chodzą także do szkoły w czasie ich próby lub bezrobocia, zmiany terminu, warsztatu pracy i. t. p Wszyscy uczniowie są zobowiązani do brania udziału w obchodach i wieczornicach urządzanych przez szkołę.

Prawny obowiązek uczęszczania do szkoły zaczyna się z chwilą rozpoczęcia pracy lub nauki zawodowej i trwa aż do końca tego półrocza, w którem uczeń kończy 18 lat.

§ 2.

Od przymusowego uczęszczania do publicznej szkoły dokształcającej wolni są ci, którzy przystępując do pracy zawodowej, mogą się wykazać świadectwami ukończenia odpowiedniej szkoły zawodowej, albo ci, którzy w czasie pracy zawodowej uczęszczają do cechowej lub innej szkoły zawodowej, uznanej przez władzę szkolną za równorzędną z publiczną szkołą dokształcającą.

§ 3.

Pracownicy, którzy podług niniejszego statutu nie podlegają przymusowemu uczęszczaniu do szkoły dokształcającej, mogą być na własne życzenie do szkoły przyjęci, wnoszą jednakowoż opłatę szkolną w wysokości 300 marek półrocznie. O przyjęciu powyżej wymienionych uczniów rozstrzyga Rada Nadzorcza szkoły dokształcającej.

§ 4.

Rada Nadzorcza szkoły dokształcającej składa się z

1. burmistrza miasta jako przewodniczącego, lub jego zastępcy,
2. miejscowego inspektora szkolnego,
3. jednego lub dwóch członków Magistratu lub Rady miejskiej,
4. kierownika dokształcającej szkoły zawodowej,
5. dwóch pracodawców,
6. inspektora przemysłowego.

Radę Nadzorczą zatwierdza na wniosek Magistratu Kurator Okręgu Szkolnego.

§ 5.

Rodzice i opiekunowie winni dbać o regularne uczęszczanie uczniów do szkoły.

§ 6.

Pracodawca winien pracowników swoich podlegających obowiązkowi dokształcenia w myśl § 1 zgłosić do szkoły w przeciągu 6 dni i zapewnić im czas wolny na umycie, przebranie się oraz punktualne i regularne uczęszczanie do szkoły.

O zmianie względnie opuszczeniu dotychczasowego przedsiębiorstwa przez pracowników, obowiązanych do uczęszczania do szkoły, winien pracodawca donieść w przeciągu 3 dni kierownikowi szkoły.

§ 7.

Pracodawca winien powiadomić kierownika szkoły w przeciągu 3 dni o chorobie ucznia, jeżeli z jej powodu uczeń musi opuszczać lekcję w szkole.

Zwolnienie ucznia z jednej godziny lub na czas dłuższy może nastąpić tylko z bardzo ważnych powodów i na uzasadniony wniosek pracodawcy do kierownika szkoły. Wniosek powinien pracodawca przedstawić tak wcześnie ażeby kierownik mógł w razie potrzeby porozumieć się z Radą Nadzorczą szkoły.

§ 8.

Rodzice i opiekunowie, którzy nie zastosują się do § 6, i pracodawcy omijający przepisy zawarte w § 7 i 8 niniejszego statutu, podlegają na mocy § 150 ustępu 1. nr. 4. i ustępu ostatniego Ordynacji procederowej, w brzmieniu z dnia 26 lipca 1900 oraz na mocy 27 grudnia 1911. oraz na mocy § 1 ust. z 18 marca 1921 karze pieniężnej, aż do 200,— mk. a w razie niemożności zapłacenia odpowiedniej karze aresztu.

§ 9.

Nauka w dokształczającej szkole zawodowej odbywa się w dni powszechnie za dnia najmniej 8 godzin tygodniowe.

§ 10.

Celem przeprowadzenia regularnego uczęszczania do szkoły dokształcającej, odpowiedniego porządku i należytego zachowania się uczniów w szkole wydaje się następujące zarządzenie:

1. Uczniowie szkoły dokształcającej winni punktualnie stawić się na naukę w szkole.
2. Kierownik względnie jego zastępca mogą usprawiedliwić nieobecności ucznia w szkole, o ile uznają powód spóźnienia lub całkowitego opuszczania lekcji za słuszne.

   Potrzebne pomoce naukowe, książki, zeszyty itp. kupują sobie uczniowie sami i przynoszą je do szkoły.
3. Uczniowie powinni stosować się do regulaminu szkolnego.
4. Uczniowie powinni przychodzić do szkoły czysto i porządnie ubrani.
5. Zachowanie się uczniów w szkole, powinno być beznaganne.

   Uczniowie powinni wystrzegać się wszelkich krzyków i hałasów przeszkadzających nauce i pracy w szkole.

   Zbrudzone uszkodzone lub zniszczone przez uczniów środki naukowe, należące do szkoły, odnawia się względnie kupuje na koszt winnego względnie winnych uczniów.
6. Palenie papierosów, tak w szkole jak i na drodze do szkoły lub ze szkoły, jest zakazane. Tak samo są zakazane wszelkie hałaśliwe wybryki na drodze do szkoły jak i ze szkoły. Zakazuje się także używanie napojów alkoholicznych.
7. Zrzeszenie się w towarzystwa lub należenie do jakiegokolwiek towarzystwa zależne jest od pozwolenia kierownika szkoły lub jego zatępcy.
8. Uczniowie winni oddawać swoim nauczycielom i członkom Rady Nadzorczej należny im szacunek.

Wykroczenie przeciwko powyższym zarządzeniom podlegają na mocy § 150 ustępu 1. nr. 4. ustępu ostatniego tegoż § Ordynacji procederowej w brzmieniu z dnia 26. lipca 1900/27. grudnia 1911 karze do 200 mk., a w razie niemożliwości zapłacenia, odpowiedniej karze aresztu.

Oraz na mocy § 1 ustawy z 10. marca 1921.

Za wykroczenie mniejszej wagi ustala się dla uczniów kary dyscyplinarne, jako to nagania przez nauczyciela, przez kierownika, kolegium nauczycielskie lub Radę Nadzorczą, ustne lub piśmienne doniesienie do rodziców winnego ucznia, jego wychowawcy lub majstra, względnie szefa, karcer do 6 godzin poza czasem szkolnym.

§ 11.

Niniejszy statut obowiązuje do czasu wejścia w życie ustawy o obowiązkowym dokształceniu w szkołach zawodowych w Rozp. pol. Statut nabiera mocy prawnej z chwilą ogłoszenia go w Urzędowym Orędowniku.

Powyższy statut miejscowy dokształcającej szkoły zawodowej, miasta Śmigla z dnia 29. sierpnia 1921r. zatwierdza się niniejszem w myśl § 120 i 142 ord. proc. oraz § 122 ustawy o kompetencji z dnia 1. VIII. 1883 r. z tem zastrzeżeniem, że ustanowionemu w myśl § 1. statutu przymusowi szkolnemu względem pracowników żeńskich podlegają jedynie pracownice zatrudnione w handlu.

Poznań, dnia 21. grudnia 1921 r.

W imieniu Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.
Przewodniczący ( ) podpis nieczytelny.

Ogłoszono:
Śmigiel, dnia 19. stycznia 1922 r.
Magistrat Maron.

Pomiędzy końmi dominjum Łubnicy wybuchły parchy.

Wielichowo, dnia 16. stycznia 1922.
Komisarz obwodowy Nowacki.

Ogłoszenie

o wyłożeniu ksiąg poboru daniny.

Na mocy art. 15, część druga, Ustawy o poborze nadzwyczajnej daniny państwowej (Dz. U. R. P. 1922 nr. 1 poz. 1) podaje się do publicznej wiadomości, że w czasie

od 29 stycznia do 11 lutego 1922 r.

będą wyłożone w biurze Magistratu 2, celem przejrzenia przez płatników w godzinach urzędowych

Księga poboru daniny:

1. I a — dla daniny, obliczonej na podstawie podatku gruntowego,
2. I b — dla daniny, obliczonej na podstawie podatku budynkowego,
3. I c — dla daniny, obliczonej na podstawie podatku procederowego,
4. I cW — dla daniny, obliczonej na podstawie podatku wyszynkowego,
5. I d — dla daniny, obliczonej na podstawie podatku od handlu domokrążnego.

Termin wpłacenia pierwszej raty daniny przypada w czasie

od 5 lutego do 4 marca 1922 r.:

druga rata winna być wpłacona w czasie

od 5 marca do 15 kwietnia 1922 r.

(art. 17, część druga, Ustawy o poborze nadzwyczajnej daniny państwowej).

Wielichowo, dnia 25. stycznia 1922.
Magistrat.
Burmistrz: Pituła.

Danina państwowa.

Ostatni projekt o daninie państwowej żąda ściągnięcia daniny także od posiadanej gotówki (art. 3).

Każdy więc, który posiada mk. 100.000,— i więcej, będzie musiał płacić daninę. Projekt o daninie tej przewiduje ściągnięcie jej w taki sposób, że z góry uniemożliwia zeznania nieprawdziwe.

Natomiast zawiera art. 3, tego projektu jeden wyjątek, gdzie gotówka nie będzie podlegała daninie, a mianowicie ta gotówka, która znajduje się w instytucjach finansowych jak w Kasach Oszczędności itp. Zatem złożywszy gotówkę Twą do Kasy Oszczędności w Wielichowie jesteś wolny od obowiązku płacenia daniny od gotówki, a prócz tego płaci Tobie Kasa Oszczędności 5 proc. za złożone w niej kapitały.

Przepis, zwalniający w tym wypadku posiadacza gotówki od daniny, ma to na celu, aby pieniądz skupił się w instytucjach finansowych. — W Kasach Oszczędności, które lokowane w nich kapitały obracają na uprzemysłowienie kraju, przyczyniają się więc do pomnożenia dóbr ekonomicznych Polski — a tem samem do podniesienia naszej waluty.

Cóż więc Tobie czynić należy?
Wybór łatwy!

Oddaj pieniądze Twe do Kasy Oszczędności w Wielichowie a będziesz nietylko wolny od płacenia daniny od gotówki, ale zyskasz procent za złożone kapitały. Pieniądze Twe przyczynią się do odbudowy gospodarki krajowej, a tem samem do naprawy naszej marki polskiej.

Miejska Kasa Oszczędności.
Przewodniczący: Pituła, burmistrz.

Część nieurzędowa,

za którą władza nie bierze odpowiedzialności

Odezwa

do wszystkich mieszkańców powiatu śmigielskiego.

Rodacy i Rodaczki!

Wskutek opisać się niedającej strasznej nędzy, panującej w naszych wielkopolskich ochronach i przytułkach dla starców i kalek, Związek Towarzystw Dobroczynności „Caritas“ w Poznaniu organizuje we wszystkich powiatach Komitety powiatowe i lokalne w celu zbierania składek i urządzania na dochód tych właśnie zakładów widowisk, zabaw i odczytów.

Na powiat śmigielski polecono mi zająć się tą sprawą. Jak mi „Caritas“ donosi, Zarządy wszelkich naszych organizacji, jak Ziemianek, Konferencji św. Wincentego, Kółek rolniczych, Związków Robotniczych, Kobiet pracujących i Młodzieży przyrzekły swe poparcie.

Upraszam więc usilnie wszystkie powiatowe i lokalne wymienionych organizacji o łaskawe przystąpienie do akcji. Także lokalne śmigielskie stowarzyszenia jak Pp. Nauczycieli, Przemysłowców, Sokołów, Harcerzy, Panien i Dziewic itp. proszę usilnie o poparcie.

Ponieważ co dopiero zbieraliśmy na Inwalidów i sądzę, że wszędzie składki te były równie sute, jak Kamieńcu, gdzie zebrałam 80 (ośmdziesiąt) tysięcy marek, za co niniejszem korzystając ze sposobności, wszystkim składkującym serdeczne wyrażam podziękowanie, zatem nie chcę narzucać znowu składkowania po domach.

Są jednak ludzie żądni zabaw i rozrywek, jak nigdy przedtem, pieniędzy nie brak, nikt sobie na nic nie żałuje, to też proszę usilnie, aby tam, gdzie większe zebrania, tam, gdzie się bawią, ludzie dobrej woli przypominali obowiązek wspierania biednych i nieszczęśliwych. Osobliwie proponuję, aby nikt w powiecie nie grał w karty dla napychania sobie kieszeni cudzemi pieniądzmi, ale żeby wszędzie, gdzie grać chcą w karty, czyniono to z zastrzeżeniem, że wygrana pójdzie na największą nędzę w Wielkopolsce.

Składki na moją prośbę podejmie się odbierać Rolnik w Śmiglu i kwitować takowe będzie w „Orędowniku Śmigielskim“

Kamieniec, 20. stycznia 1922
Róża Pomian Grabska.

KRONIKA.

KALENDARZYK
Dziś: Nawr. św. Pawła
Jutro: Polikarpa
Wschód słońca: 8,23, zachód 5,49.
Długość dnia: 9,37. Przybyło 1,03.

CZERWONY SZTANDAR I BÓJKA NA POGRZEBIE. Wielką sensację wywołał w Piotrkowie pogrzeb członka P. P. S. i Związków Klasowych ś. p. Kołodziejczyka, z zawodu szewca. Do orszaku pogrzebowego prowadzonego przez księdza przyłączyła się w połowie drogi grupa socjalistów z czerwonym sztandarem. Gdy ksiądz na widok czerwonego sztandaru odmówił dalszego udziału w pogrzebie, wówczas ustawiono na bruku trumnę ze zwłokami, niesioną przez kolegów zmarłego z grupy N. P. R., do której tenże poprzednio należał, a kobiety z siostrą zmarłego na czele rzuciły się ku grupie socjalistów, wyrwały im sztandar i podarły go w strzępy. Podczas popłochu, jaki stąd wynikł, przywódca tutejszych socjalistów Moraczewski spoliczkował i dotkliwie pobił siostrę zmarłego. Nad mogiłą ś. p. Kołodziejczyka usiłował ten sam socjalista wygłosić przemówienie, lecz uczestnicy pogrzebu nie dopuścili go do głosu, przerywając mu śpiewaniem pieśni nabożnych. Tak to socjaliści nawet na pogrzebach wyprawiają burdy i awantury karczemne. Sprawców znieważenia pogrzebu i uczuć religijnych pociągnęła prokuratorja do odpowiedzialności sądowej.

SCHWYTANIE SZAJKI BANDYTÓW. Dziś w przywieziono do Krakowa 4-ch bandytów kolejowych, w tym 1-ego rannego. Zostali oni schwytani przez policję w Trzebini. W nocy stał w Trzebini wagon kolejowy z Wiednia, oczekujący na przyczepienie do pociągu warszawskiego. Do wagonu tego weszli owi czterej bandyci i steroryzowawszy pasażerów na drugim końcu wagonu dał strzał do bandytów i zaalarmował ten sposób władze kolejowe, oraz policję. Bandyci rzucili się. W czasie obustronnej wymiany strzałów został jeden z nich ranny, a wszyscy czterej zostali chwyceni i odstawieni do Krakowa.

TEROR BOLSZEWICKI. Korespondent lwowski „Rzeczypospolitej“ dowiaduje się, że w Kamieńcu Podolskim toczyła się rozprawa sądowa przeciw właścicielom młynów, które niedawno zostały im zwrócone z powodu ogłoszenia przez Sowiety denacjonalizacji. Właścicieli młynów oskarżono o to, że wbrew istniejącym przepisom wyrabiali białą mąkę. Z wyroku sądu bolszewickiego 2-ch właścicieli i buchaltera rozstrzelano. Pozostałych skazano na kary więzienne. Razem z trzema wymienionymi skazano na rozstrzelanie 7 Ukraińców oskarżonych o kontorewolucję.

Telegramy.

Układ polsko-francuski.

Warszawa, 24. 1. Korespodent „Głosu Porannego“ dowiaduje się z kół miarodajnych, że w najbliższych dniach ma nastąpić podpisanie układu handlowego polsko-francuskiego. W konsekwencji tego faktu wkrótce nastąpi potem podpisanie układów politycznego oraz wojskowego.

Warszawa, 23. 1. (Pat.) Naczelny redaktor „Journal de Pologne“ Vaucher doniósł swojemu dziennikowi z Paryża, że prezydent ministrów Poincaré w konferencji z Lloyd Georgem i Curzonem oświadczył, że w układzie francusko-angielskim musi być uwzględniona także sprawa Polski.

Lloyd George zrazu kategorycznie odmówił włączenia sprawy Polski, stojąc na stanowisku, że tylko atak Niemiec na Francję spowodowałby pomoc angielskiej siły zbrojnej.

Poincaré, który zawsze kategorycznie bronił sprawy polskiej, zaznaczył, że nieuwzględnienie gwarancyj w odniesieniu do granic Polski uczyniłoby z traktatu angielsko-francuskiego układ niecałkowity.

Dalej donosi Vaucher, że podpisanie układu francusko-polskiego ma nastąpić z końcem lutego, poczem oczekiwany jest w Paryżu min. Skirmunt, który m. i. omówiłby tak ważną dla Francji i Polski sprawę podjęcia stosunków ekonomicznych z Rosją. Współpraca francusko-polska w Rosji byłaby ułatwiona tem, że Polska posiada wiele sił technicznych, znających wybornie Rosję, jej przemysł, handel i górnictwo.

Ks. ks. kardynałowie Dalbor i Kakowski wyjechali do Rzymu.

Warszawa, 24. 1. Wczoraj w poniedziałek o godz. 10.50 wieczorem wyjechali z Warszawy na pogrzeb Papieża do Rzymu dwaj nasi księża kardynałowie Kakowski oraz Dalbor. Ks. kardynałowi Kakowskiemu towarzyszy ks. prałat Fajecki: ks. kardynałowi Dalborowi ks. sekretarz Zakrzewski.

Na dworcu Warszawa-Główna nastąpiło specjalne pożegnanie kardynałów przez przedstawicieli duchowieństwa warszawskiego.

Wystawienie zwłok Ojca św. w Watykanie.

Warszawa, 24. 1. W niedziele popołudniu w sali stronowej Watykanu nastąpiło wystawienie zwłok zmarłego Papieża. Zwłoki były wystawione na pierwszem piętrze, przez 3 godziny następnie zniesiono je na drugie piętro z zachowaniem ceremoniału.

Krótko przed śmiercią Papież wyraził życzenie, by po Jego zgonie zwłoki wystawiono w szatach pontyfikalnych na 3 godz. w tronowej sali Watykanu a następnie na 3 dni w głównej nawie św. Piotra.

Święta Niemiec.

Berlin, 23. 1. (Tel. wł.) Socjal-demokraci stawili wniosek w parlamencie niemieckim, aby dzień 1. maja i 9. listopada uznane zostały państwowem świętem Niemiec.

Redaktor: Julian Tycała, Wydawca: A. Kleskowski, Oczcionkami drukarnia Kloskowskiego w Śmiglu.